

Posudek

na bakalářskou práci Veroniky Dleštíkové *Dítě a hra*

Motivem k volbě tématu bakalářské práce byl pro Veroniku Dleštíkovou individuální zážitek při pohledu na hrající si dítě. To je jistě možné, ale přece jen bych při volbě tématu předpokládal i jistou osobní zkušenost ve zkoumané oblasti, která autorce, jak se zdá chybí. Odrazilo se to ve formulaci cíle i v celkovém pojetí práce – jde pouze o vymezení pojmů a popis. Jak sama autorka uvádí jde o rešerši především německé literatury. V práci postrádám hodnocení a vlastní stanoviska autorky.

Další moje připomínka se týká zvolené logické struktury. Autorka se nejdříve (zhruba na 10 stranách) zabývá některými historickými přístupy k pojmu hra i současnými teoriemi (nezdůvodňuje, proč vybrala právě tyto) a teprve potom se dostává k tomu, co hra je. Předpokládal bych také, že na počátku představí jisté dělení her (typologii her) a teprve v dalším se zaměří na určitou oblast, v tomto případě na dětské hry.

Dozvídáme se také málo o dítěti a jeho potřebách i když je zde zmíněna poměrně rozsáhle Piagetova teorie vývoje a to hned dvakrát (strana 12-18 a strana 36 a následující).

Přehledně je představeno téma Způsob a funkce hry v kapitole 2, ale vzhledem k názvu tématu bych je zařadil do kapitoly 3 Význam hry pro dítě (konečně se autorka dostává k hlavnímu tématu), která je rovněž přehledně zpracována. Poslední 4. kapitola Hračka jistě má ve zpracování tématu místo, ale v této podobě působí jako „přílepek“.

Celkově je tedy práce pouze přehledem teoretických názorů, bez vyjádření vlastních postojů a komentářů autorky. Jistě by si zasloužila doplnit o konkrétní realitu. Proto i závěr je jen shrnutím, autorka chtěla „poukázat na fakt, že hra je fenomén hodný naší pozornosti a neměl by být přehlížen.“(str.59)- to snad víme.

Na práci je nutno ocenit snahu o zpracování a předání teoretických pohledů na téma hry, autorka nesporně prokázala znalost odborné literatury i schopnost teoretické poznatky přehledně, srozumitelně a kultivovaně představit.

Některé formulace přesto vyžadují vysvětlení případně doplnění:

- Hra je starší než lidstvo samo str.8
- Hra byla uznána jako typický dětský způsob chování – str.9
- Neurolog Sigmund Freud str.11
- Piaget přiřazuje hře biologickou funkci str.12
- Rituál a jeho funkce (str.28) je charakterizován příliš stručně, z hlediska hry je to důležitý pojem.

Práci doporučuji k obhajobě s návrhem na klasifikaci **D-uspokojivě**.

V Praze dne 27.5.2012

ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.
vedoucí práce

